

“ร้านอาหาร” เป็นไป

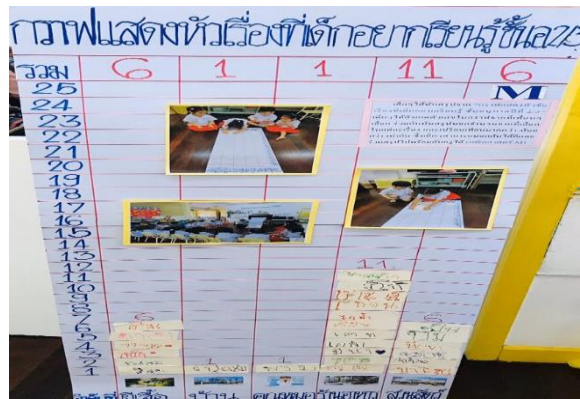
อย่างที่คิดในจินตนาการ

ผลลัพธ์จากการเรียนรู้แบบ **Project Approach** ของเด็กอนุบาลปีที่ 2/3 โรงเรียน

อนุบาลกุ๊กไก่ ที่มีการระดมความคิดในหัวข้อที่น่าสนใจซึ่งมีอยู่ 5 หัวข้อ คือ ผีเสื้อ บ้าน คุณหมอ ร้านอาหารและสวนสัตว์ เมื่อนับสรุปจากกราฟ “ร้านอาหาร” เป็นกราฟที่สูงที่สุด (11คน) เด็กเข้าใจและยอมรับผลของการเลือก ทุกคนเล่าถึงประสบการณ์เดิมและร่วมกันตั้งคำถามกับสิ่งที่สงสัย อยากเรียนรู้

เด็ก ๆ ช่วยกันสรุปสิ่งที่อยากรู้ ช่วยกันคิดวิธีการหาคำตอบของแต่ละคำถาม รวมไปถึงสิ่งที่อยากทำเกี่ยวกับร้านอาหาร เช่นกิจกรรมวาดภาพ การประดิษฐ์ การจำลองโต๊ะหมุนได้

คำถามแรก “ร้านอาหารคืออะไร” เด็กและครูช่วยกันสืบค้นจากอินเทอร์เน็ต (www.google.com) เห็นภาพร้านอาหาร สังเกตและพูดคุยดูรูปภาพที่เห็นว่า มีอะไรบ้าง น้องพริ้ม “ร้านอาหารมีคนเสิร์ฟและมีโต๊ะ” น้องไอน้ำ “พ่อครัวกับแม่ครัวทำอาหาร” มีการสืบค้นเพิ่มเติมจากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ซึ่งแยกเป็นคำว่า ร้านและอาหาร เด็กร่วมกันสรุปว่า **ร้านอาหาร คือ ที่ที่ก่อสร้างขึ้นมาเพื่อขายอาหารและเครื่องดื่มให้ลูกค้า**

เมื่อพบว่า มีร้านอาหารมากมายจึงช่วยกันแยกประเภทของร้านอาหาร คิรินเล่าถึงร้านคิรินที่เป็นภัตตาคารอาหารจีน และในสัปดาห์ต่อมา **คุณฟิลิปดา-คุณชินวัตร ตระกูลสันติไทย** ซึ่งทำธุรกิจร้านอาหารก็เข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับร้านอาหารให้เด็ก ๆ ฟัง สนุกสนานมาก

ต่อมาคุณอภิวัชร์ พิเชษฐ์พันธ์ และคุณภัทรา มนูญสัมฤทธิ์ ผู้ปกครองของน้องพีท ได้ติดต่อ

วิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับร้าน Farm Design ซึ่งขายขนมและเครื่องดื่ม น้องปญญ์ บอกเพื่อน ๆ ว่าเป็นร้านประเภทที่ 5 ขายขนมและเครื่องดื่ม การสืบค้นดำเนินต่อไป เด็กไปสำรวจร้านอาหารที่ได้พบเห็น นำมาแลกเปลี่ยนความรู้กัน มีมากมาย เช่น ร้าน OOTOYA Mother May I MK MOS BURGER ร้านส้มตำ บ้านสเต็กโชคชัย Sizzler ฯลฯ เด็กจดจำรายละเอียด พูดคุยเพื่อตอบข้อสงสัยต่าง ๆ เช่น ในร้านอาหารทำอะไรบ้าง ทำไมต้องมีข้าว

เด็ก ๆ เลือกไปทัศนศึกษา “ร้านอาหารและขนม Mother May I” ซึ่งเป็นร้านของคุณแม่ห้องมีนา ได้สำรวจสังเกตส่วนต่าง ๆ ในร้าน การจัดงาน ช้อนส้อม บาร์น้ำ และเด็กได้ลองฝึกการเสิร์ฟอาหารด้วย เด็ก ๆ สนุกและตื่นเต้นกับสิ่งที่ได้พบจากร้าน Mother May I ได้พิจารณาว่าสภาพจริงกับที่คิดคาดคะเนไว้ แตกต่างกันเพียงใด

และก็เกิดประเด็นใหม่เพิ่มขึ้นว่าร้านอาหารบางร้านไม่ต้องใช้พนักงานเสิร์ฟ น้องมาวิน “ที่ฟู้ดคอร์ทให้ไปซื้อเอง” น้องเฟิร์ลบอกต่อ “ฟู้ดคอร์ทมีในห้างสรรพสินค้า” น้องมายพูดต่อว่า “บุฟเฟต์เริ่มจากที่สวีเดน เพราะเดินทางมาไกล ขึ้นฝั่งมาเลยต้องกินอาหารเยอะๆ”

เรียนรู้มาแล้วก็ต้องลองทำดู (Active Learning) เด็ก ๆ ยากทำร้านอาหารในห้องเรียน “บุฟเฟต์ก๊วกไก่” เด็กๆ กระตือรือร้นในการคิดร่วมกัน การจัดร้าน การเลือกอาหาร การประกอบอาหาร วิธีการต่อแถวรอเพื่อน น้องเคล่าบอกกับเพื่อนว่า “ตักแต่พอทาน” น้องโซกุนบอกว่า “ไม่อิ่มมาตักอีกก็ได้” เด็ก ๆ มารยาทดีจัง นอกจากนี้ในทุกกิจกรรมยังได้สอดแทรกการสอนแบบ STEAM ไว้ทุกสัปดาห์ มีกิจกรรมวิทยาศาสตร์ (S) ได้สังเกต สัมผัส เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ ดมกลิ่น ชิมอาหาร กิจกรรมเทคโนโลยี (T) ฝึกใช้คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์การทำอาหาร มีกิจกรรม

วิศวกรรมศาสตร์ (E)

การจำลองโต๊ะหมุนได้ กิจกรรมศิลปศาสตร์ (A) ได้วาดภาพ พิมพ์ภาพ การปั้นและงานประดิษฐ์ ส่วนคณิตศาสตร์ (M) คือ การเรียงลำดับ จำนวนและตัวเลข เด็ก ๆ ยังได้รับความรู้เกี่ยวกับภาษา มารยาทในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาคุณภาพเด็กตามที่ **คุณครูไก่ วิวรรณ สารกิจปรีชา** ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลก๊วกไก่ ได้กำหนดไว้

ในสัปดาห์สุดท้าย เด็กๆ ยังมีโอกาสไปทัศนศึกษาที่ “ภัตตาคารตงเฟิง”

เพื่อสืบค้นหาข้อมูลร้านอาหารแบบภัตตาคาร ค้นพบว่า ร้านมีลักษณะเช่นใด มีของใช้อะไรบ้าง การทำงาน การบริการภายในภัตตาคาร จุดประกายการมาออกแบบการจัดร้านอาหารในนิทรรศการเป็นอย่างมาก

เป็นรูปแบบที่เป็นไปอย่างที่คิดไว้ในจินตนาการของเด็ก ๆ ด้วยเหตุและผลใดก็ตาม อดคิดถึงอนาคตข้างหน้าไม่ได้ว่า คงมีใครสักคนกลายเป็นเจ้าของธุรกิจร้านอาหารที่มีชื่อเสียงก็ได้.....ใครจะรู้!!!

จำลองโต๊ะอาหารหมุนได้

ครั้งที่ 1

จากที่เด็กๆ ได้สืบค้นประเภทของร้านอาหาร เด็กๆ จึงสนใจที่จะจำลองโต๊ะอาหารหมุนได้ในภาคตัดการ โดยในครั้งที่ 1 เด็กๆ ได้เลือกหาวัสดุมาลองทำกันเองตามที่ได้เห็นในภาพ เช่น นำกระดาษลังมาวาดรูปทรง หากลองมาต่อเป็นขาโต๊ะให้ตั้งได้ และช่วยกันคิดทำโต๊ะอาหารให้หมุนได้ด้วยการเจาะรูตรงกลางโดยครูช่วยเจาะให้ตามที่เด็กบอก ได้หาแกนผ้ามาใส่เข้าไปตรงกลางและช่วยกันนำเทปใสมาติดเชื่อมต่อกับส่วนโต๊ะอาหารจนสำเร็จ แล้วก็ได้นำมาลองเล่นบทบาทสมมติกัน จนพบเจอปัญหาว่า

ธนินรดา : โต๊ะที่ทำมันเล็ก วางอาหารไม่ได้

เคล่า : มันหมุนได้ยาก มันจะหลุด

เฟิร์ล : หนูเอาเก้าอี้มานั่งกับโต๊ะแล้วโต๊ะมันเอียง อาหารมันจะหล่น

ครั้งที่ 2 (ปรับปรุงและแก้ไข)

เมื่อเด็กๆ ได้ไปทัศนศึกษาที่ “ภาคตัดการตงเฟ่ง” แล้วได้เห็นโต๊ะอาหารหมุนได้จริงๆ เด็กๆ จึงได้ตัดสินใจที่จะทำโต๊ะอาหารหมุนได้ใหม่อีกครั้ง โดยในครั้งนี้เด็กๆ ได้คิดวิเคราะห์ว่าที่โต๊ะมันหมุนได้แล้วโต๊ะไม่พังลงมา เพราะเขามีขาโต๊ะที่แข็งแรง แล้วให้เราทำแต่โต๊ะหมุนได้ข้างบนอย่างเดียวแล้วเอามาวางรองที่โต๊ะนักเรียนได้ เด็กๆ จึงได้คิดหาวัสดุอุปกรณ์ที่มีมันแข็งแรงขึ้น เช่น กระดาษลังขนาดใหญ่แล้วช่วยกันวาดรูปทรงวงกลม 2 ขนาด แล้วคิดเจาะรูตรงกลางเหมือนเดิมแต่ใช้แกนผ้าที่มีขนาดใหญ่กว่า (เด็กๆ หาเจอในกล่องเศษวัสดุ) มาเชื่อมต่อกับกระดาษวงกลมที่วาดไว้และช่วยกันนำเทปใสขนาดใหญ่มาติดให้แน่นเพื่อไม่ให้หลุด และนำไปวางบนโต๊ะนักเรียนโดยกะขนาดกับโต๊ะนักเรียนกับโต๊ะหมุนได้ที่วาดไว้ว่าต้องใช้โต๊ะนักเรียน 3 โต๊ะจึงจะพอดีกัน แล้วนำเก้าอี้มาจัดวางให้พอดีกับขนาดโต๊ะด้วย และตกแต่งลวดลายของโต๊ะอาหารหมุนได้กันตามต้องการ เมื่อเสร็จแล้วเด็กๆ ก็นำมาเล่นบทบาทสมมติกันได้เหมือนจริงๆ ค่ะ